

bestemmelse, der ikke findes i de tidligere lovforslag, er indsat for at forenkle regnskabet med de til toldvæsenet indbetalte afgifter.

Paragraffens stk. 2 fastsætter, at afgiftsperioden er kvartalet.

Efter bestemmelsen i stk. 3, 1. punktum, kan virksomheder, hvis udgående afgift regelmæssigt er mindre end den indgående afgift som følge af, at en væsentlig del af afsætningen sker til udlandet, få tilladelse til at anvende kalendermåneden som afgiftsperiode. De pågældende virksomheder opnår herved at få reduceret den periode, hvori de står i forskud med den indgående afgift.

Efter de tidligere lovforslag kunne der ikke anvendes kortere afregningsperiode end 1 måned. Men ved en ny bestemmelse i stk. 3, sidste punktum, skabes der nu mulighed for, at særlig udprægede eksportvirksomheder kan få tilladelse til at afkorte afregningsperioden til 1 uge. Disse eksportvirksomheder får derved mulighed for særlig hurtigt at få refusion af det beløb, hvormed den indgående afgift overstiger den udgående.

I stk. 4 er der fastsat visse begrænsninger i adgangen til at ændre afgiftsperioden. Det er således foreskrevet, at ændring af afgiftsperioden kun kan ske med virkning fra begyndelsen af et kvartal, og anmodning herom skal fremsættes senest 1 måned, før ændringen ønskes iværksat. Det er endvidere foreskrevet, at virksomheder, der får tilladelse til forkortet afgiftsperiode, ikke inden for de følgende 2 år kan gå tilbage til kvartalsvis afregning. Sidstnævnte bestemmelse hindrer, at virksomheder med sæsonvise svingninger i afsætningen foretager hyppige ændringer af afregningsperiodens længde.

Til § 23.

På grund af det store antal virksomheder, der vil blive registreret under merværdiafgiften, er det af afgørende betydning for tilrettelæggelsen af den praktiske administration, at virksomhedernes angivelser over omsætningen indsendes rettidigt. Der er derfor i paragraffens stk. 1 indsat en bestemmelse, som skulle indebære en tilskyndelse hertil. Bestemmelsen, som ikke findes i de tidligere lovforslag, fastsætter, at såfremt angivelsen over omsætningen ikke indsendes rettidigt, forhøjes virksomhedens udgående afgift for den pågældende afgiftsperiode med 1 pct., dog mindst med 50 kr. og højst med 300 kr. Toldvæsenet kan dog meddele fritagelse for forhøjelsen, når det på grund af særlige omstændigheder, f. eks. at forsinkelsen skyldes indehaverens sygdom, findes rimeligt.

Efter stk. 3 kan toldvæsenet foreløbigt fastsætte en virksomheds afgiftstilsvaret til et skønsmæssigt

beløb i tilfælde, hvor virksomheden trods påkrav ikke har indsendt afgiftsangivelsen senest 1 måned efter afleveringsfristens udløb.

Da de periodiske opgørelser af omsætningen er grundlaget for afgiftens opkrævning, må de anførte bestemmelser anses for påkrævet, for at der kan gennemføres en effektiv administration. Det bemærkes herved, at der ikke som i den gældende lov om almindelig omsætningsafgift er optaget en bestemmelse om, at retten til at drive registreringspligtig virksomhed kan inddrages, såfremt angivelsen ikke indsendes rettidigt.

Til § 24.

Paragraffen indeholder bestemmelserne for afgiftens indbetaling.

Ifølge stk. 1 forfalder afgiften for en afgiftsperiode til betaling ved afgiftsperiodens udløb og skal indbetales senest 20 dage derefter. Bestemmelsen svarer til reglen i de tidligere lovforslag, men formuleringen er ændret i overensstemmelse med den foreslåede ændring af § 22, stk. 3.

Under den gældende almindelige omsætningsafgift skal afgiften indbetales senest den 20. i den tredje måned efter afgiftsperiodens udløb. Den herved opnåede kredit med afgiftens indbetaling har sin begrundelse i, at den gældende afgift opkræves i engrosleddet, og at der sædvanemæssigt inden for engros-handelen ydes en udstrakt kredit med varernes betaling. Under en afgift efter merværdisystemet er der ikke de samme grunde til at give virksomhederne kredit med afgiftens indbetaling. Virksomheder, der benytter betalingsmetoden, har altid modtaget afgiftsbeløbet fra kunderne, inden det skal afregnes med staten. Desuden giver allerede afgiftsperiodens længde virksomhederne en vis kredit på afgiften. For så vidt angår virksomheder, der benytter leverancemetoden, erindres om, at virksomhederne i realiteten har deres lagre liggende i ubeskattet stand. Ved afsætning mellem registrerede virksomheder er der derfor heller ingen anledning til kredit med afgiftens indbetaling. Kun afsætningen til forbrugere kunne motivere en vis indbetalingsfrist, men den væsentligste del af denne afsætning sker mod kontant eller mod ret kort kredit, og allerede afgiftsperiodens længde giver en vis kredittid.

I paragraffens stk. 2 er foreskrevet, at der skal svares $\frac{3}{4}$ pct. i månedlig rente, såfremt afgiften ikke indbetales rettidigt.

Ifølge stk. 3 kan finansministeren fastsætte de nærmere regler for afgiftens indbetaling. Det er hensigten at fastsætte regler om, at indbetalingen af afgiften skal ske til et centralt regnskabskontor